

การลอบสังหารเคานต์ฟอลเค เบร์นาดอตต์

ฟอลเค เบร์นาดอตต์ เป็นนักการทูตสวีเดน ขุนนาง และนักมนุษยธรรมที่มีชีวิตสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเหตุการณ์ที่ปั่นป่วนที่สุดบางเหตุการณ์ในช่วงกลางศตวรรษที่ 20 เกิดในปี 1895 ในราชวงศ์สวีเดน เบร์นาดอตต์ได้รับการยอมรับในระดับสากลในช่วงเดือนสุดท้ายของสงครามโลกครั้งที่สอง จากการเจรจาเพื่อปล่อยตัวนักโทษกว่า 30,000 คน — หลายคนมาจากค่ายกักกันนาซี — ผ่านความเป็นผู้นำของเขาในภารกิจช่วยเหลือ **“รถบัสชาว”** ชื่อเสียงของเขาในฐานะนักเจรจาที่เป็นกลาง มีเมตตา และปฏิบัติได้จริง ทำให้เขาเป็นหนึ่งในบุคคลด้านมนุษยธรรมที่ได้รับความเคารพมากที่สุดในยุโรป

ในปี 1948 เมื่อ **องค์การสหประชาชาติ** ที่เพิ่งก่อตั้งใหม่เผชิญกับการทดสอบครั้งใหญ่ครั้งแรกในตะวันออกกลาง เบร์นาดอตต์ได้รับการแต่งตั้งเป็น **ผู้ไกล่เกลี่ยอย่างเป็นทางการคนแรก** ขององค์การ ความขัดแย้งอาหรับ-อิสราเอลที่ปะทุขึ้นหลังแผนแบ่งแยกของสหประชาชาติและการประกาศรัฐอิสราเอล ทวีความรุนแรงอย่างรวดเร็วเป็นสงครามเต็มรูปแบบระหว่างกองกำลังยิวและอาหรับ สหประชาชาติแสวงหาผู้ไกล่เกลี่ยที่สามารถปฏิบัติภารกิจอย่างเป็นกลางระหว่างทั้งสองฝ่าย ได้รับความเคารพจากนานาชาติ และมีทักษะทางการทูตเพื่อนำทางในสถานการณ์ที่ไม่มั่นคงอย่างยิ่ง ประวัติการเจรจาที่พิสูจน์แล้วของเบร์นาดอตต์ ความเป็นกลางของเขาในฐานะชาวสวีเดน และประสบการณ์ด้านมนุษยธรรมในช่วงสงคราม ทำให้เขาเป็นผู้สมัครในอุดมคติสำหรับภารกิจที่ละเอียดอ่อนและไม่มีแบบอย่างนี้

ความสำเร็จด้านมนุษยธรรมและการทูต

ก่อนที่จะมีส่วนร่วมในความขัดแย้งอาหรับ-อิสราเอล เคานต์ฟอลเค เบร์นาดอตต์ ได้สร้างชื่อเสียงที่ยั่งยืนในฐานะนักมนุษยธรรมและนักการทูตแล้ว ความสำเร็จที่โดดเด่นที่สุดของเขามาในช่วงเดือนสุดท้ายของสงครามโลกครั้งที่สอง เมื่อเขานำภารกิจช่วยเหลือที่กล้าหาญที่ช่วยชีวิตผู้คนหลายหมื่นคนจากค่ายกักกันนาซี ในฐานะรองประธานสภาชาดสวีเดน เบร์นาดอตต์ใช้ความสัมพันธ์ทางการทูต อุปนิสัยสงบ และความกล้าหาญทางศีลธรรมเพื่อเจรจาโดยตรงกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของนาซี รวมถึงไฮน์ริช ฮิมม์เลอร์ หนึ่งในบุคคลที่มีอำนาจมากที่สุดในไรช์ที่สาม

ผ่านการผสมผสานระหว่างความพากเพียร ความละเอียดอ่อน และความเป็นกลางเชิงกลยุทธ์ เบร์นาดอตต์ได้รับการปล่อยตัวและอพยพนักโทษประมาณ **30,000 คน** จากค่ายเยอรมันในช่วงต้นปี 1945 ในหมู่ผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวมีชาวสแกนดิเนเวีย ชาวฝรั่งเศส ชาวโปแลนด์ และจำนวนมากของนักโทษยิวที่เผชิญกับความตายทันที ขณะที่ระบอบนาซีล่มสลาย ความพยายามของเขาถึงจุดสูงสุดในการสร้างปฏิบัติการช่วยเหลือที่กล้าหาญที่รู้จักกันในชื่อ **“รถบัสชาว”**

โครงการรถบัสชาวเป็นนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์และมนุษยธรรม เบร์นาดอตต์จัดขบวนรถบัส รถบรรทุก และรถพยาบาล — ทั้งหมดทาสีขาวทั้งคันและทำเครื่องหมายด้วยไม้กางเขนสีแดงขนาดใหญ่ — เพื่อให้มองเห็นได้ว่าเป็นยานพาหนะที่เป็นกลางท่ามกลางความโกลาหลของสงคราม ยานพาหนะเหล่านี้ข้ามเขตการรบที่อันตรายในเยอรมนีและยุโรปที่ถูกยึดครอง รวบรวมนักโทษจากค่ายกักกันเช่นราฟเวนส์บริค ดาเคา และนอยเอ็นกัมเม และขนส่งพวกเขาไปยังที่ปลอดภัยในสวีเดนที่เป็นกลาง สีขาวของรถบัสถูกเลือกโดยเจตนาเพื่อแยกแยะจากขนส่งทางทหารและบ่งบอกถึงวัตถุประสงค์ด้านมนุษยธรรม — แนวคิดที่ต่อมาส่งอิทธิพลต่อแนวปฏิบัติสมัยใหม่ใน

การทำเครื่องหมายยานพาหนะมนุษยธรรมและการแพทย์ในเขตความขัดแย้งเพื่อให้แน่ใจว่าการคุ้มครองตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ภารกิจของเบอร์นาดอตต์ไม่ได้ปราศจากอันตราย ขบวนการดำเนินการภายใต้ภัยคุกคามอย่างต่อเนื่องจากการโจมตีทางอากาศของฝ่ายสัมพันธมิตร รวมถึงการขัดขวางจากผู้บังคับบัญชานาซีท้องถิ่น แม้จะเผชิญกับความท้าทายเหล่านี้ ปฏิบัติการก็ประสบความสำเร็จเกินความคาดหมาย ช่วยชีวิตหลายพันคนและแสดงให้เห็นว่าการเจรจาทางการทูต แม้กับระบอบที่โหดร้ายที่สุด สามารถให้ผลลัพธ์ด้านมนุษยธรรมที่จับต้องได้

สำหรับความเป็นผู้นำและความกล้าหาญของเขา เบอร์นาดอตต์ได้รับการเฉลิมฉลองในระดับสากลในฐานะสัญลักษณ์ของความซื่อสัตย์ทางศีลธรรมและความเมตตาที่ปฏิบัติได้จริง งานของเขากับสภากาชาดสวีเดนเป็นตัวอย่างของอุดมคติสูงสุดของความเป็นกลางและการบริการด้านมนุษยธรรม — หลักการที่ต่อมานำทางการแต่งตั้งเขาเป็นผู้ไกล่เกลี่ยคนแรกของสหประชาชาติ ปฏิบัติการรักษาสภาพไม่เพียงแต่ช่วยชีวิต แต่ยังช่วยวางรากฐานสำหรับกฎหมายมนุษยธรรมหลังสงครามและแนวปฏิบัติการรักษาสันติภาพสมัยใหม่ โดยทำเครื่องหมายเบอร์นาดอตต์ในฐานะผู้บุกเบิกด้านการทูตมนุษยธรรม

การแต่งตั้งเป็นผู้ไกล่เกลี่ยสหประชาชาติและภารกิจปี 1948

หลังจากงานมนุษยธรรมที่ไม่ธรรมดาในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง เคานต์ฟอลเค เบอร์นาดอตต์ ได้กลายเป็นบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจในระดับสากลและเป็นผู้มีอำนาจทางศีลธรรม ประวัติของเขาในด้านความเป็นกลาง การทูต และความเมตตา นำไปสู่การที่ **สหประชาชาติ** แต่งตั้งเขาเป็น **ผู้ไกล่เกลี่ยอย่างเป็นทางการคนแรก** — บทบาทใหม่และไม่มีแบบอย่างในการทูตระหว่างประเทศ ในเดือนพฤษภาคม 1948 สหประชาชาติเผชิญกับวิกฤตที่เร่งด่วนที่สุด: การปะทุของสงครามเต็มรูปแบบในปาเลสไตน์หลัง **การสิ้นสุดอาณัติของอังกฤษ** และ **การประกาศรัฐอิสราเอล**

แผนแบ่งแยกของสหประชาชาติปี 1947 (มติสมัชชาใหญ่ 181) เสนอแบ่งอาณัติปาเลสไตน์ของอังกฤษเป็นสองรัฐอิสระ — หนึ่งยิวและหนึ่งอาหรับ — กับเยรูซาเล็มภายใต้การบริหารระหว่างประเทศ ในขณะที่ผู้นำยิวรับแผนนี้เป็นชัยชนะทางการทูตและฐานกฎหมายสำหรับความเป็นรัฐ **ชาวอาหรับปาเลสไตน์และรัฐอาหรับใกล้เคียง** ปฏิเสธมันว่าไม่ยุติธรรมอย่างลึกซึ้ง

ในเวลานั้น **ชาวอาหรับปาเลสไตน์ประกอบด้วยประมาณสองในสามของประชากร** ในขณะที่ **ชาวยิวมีเพียงหนึ่งในสาม** อย่างไรก็ตาม แผนนี้จัดสรร **55 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดของปาเลสไตน์** ให้กับรัฐยิวที่เสนอ แม้ว่าประชากรยิว **เป็นเจ้าของน้อยกว่า 7 เปอร์เซ็นต์ของที่ดิน** ตามกรรมสิทธิ์ทางกฎหมาย ส่วนที่เหลือ — ส่วนใหญ่เป็นดินแดนและที่ดินเกษตรกรรมที่เป็นเจ้าของโดยอาหรับ — จะเป็นฐานของรัฐอาหรับที่กระจัดกระจายและอ่อนแอทางเศรษฐกิจ สำหรับปาเลสไตน์และโลกอาหรับที่กว้างขึ้น การแบ่งแยกนี้ไม่ใช่การประนีประนอมที่ยุติธรรม แต่เป็นรูปแบบของการยึดครอง ออกแบบในเงาของการถอนตัวจากอาณานิคมและความรู้สึกผิดระหว่างประเทศหลังโฮโลคอสต์

สำหรับความเป็นผู้นำอาหรับและปาเลสไตน์ การตัดสินใจของสหประชาชาติละเมิดทั้ง **หลักการกำหนดชะตากรรมตนเอง** และความเป็นจริงที่อาศัยอยู่ของกรรมสิทธิ์ประชากรและดินแดน มันถูกมองว่าเป็นการบังคับเอาองค์การทางการเมืองต่างชาติดบนดินแดนที่ประชากรส่วนใหญ่ไม่ยินยอมหรือได้รับการปรึกษาในการสร้าง แผนนี้แยกความเป็นเอกภาพของปาเลสไตน์ในประวัติศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพและถูกมองโดยอาหรับว่าเป็นจุดสูงสุดของกระบวนการยาวนานของการกีดกันที่เริ่มต้นภายใต้อาณัติอังกฤษและเร่งขึ้นผ่านคลื่นการอพยพยิวที่ได้รับการสนับสนุนจากขบวนการไซออนิสต์

ดังนั้น เมื่อรัฐอิสราเอลประกาศเอกราชใน **วันที่ 14 พฤษภาคม 1948** และกองทัพออาหรับเข้าแทรกแซงในวันถัดไป สงครามไม่ถูกมองในโลกอาหรับว่าเป็นการกระทำความก้าวร้าว แต่เป็นความพยายามที่จะต่อต้านการแบ่งแยกที่ถูกบังคับและปกป้องความสมบูรณ์ของดินแดนและการเมืองของปาเลสไตน์ เข้าสู่บรรยากาศนี้ — สงครามการพลัดถิ่น และความขมขื่นทางประวัติศาสตร์ — เคนต์ฟอลเค เบร์นาดอตต์ ถูกส่งไปในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยคนแรกของสหประชาชาติ

แม้จะมีชื่อเสียงและความจริงใจของเขา เบร์นาดอตต์ก็เผชิญอย่างรวดเร็วกับพลังเต็มรูปแบบของความเชื่อมั่นทางอุดมการณ์และศาสนาที่ขับเคลื่อนความขัดแย้ง ผู้นำจำนวนมากภายใน **ขบวนการไซออนิสต์** รวมถึงทั้งนักชาตินิยมกระแสหลักและกลุ่มสุดโต่งเช่น **เลอี (แก๊งสเตอร์)** เชื่อว่าดินแดนทั้งหมดของ **เอเรตซ์อิสราเอล** ตามที่อธิบายในพระคัมภีร์ไบเบิลฮีบรู เป็นบ้านเกิดนิรันดร์และกำหนดโดยพระเจ้าของประชาชนชาวยิว สำหรับพวกเขา คำสั่งศักดิ์สิทธิ์นี้เหนือกว่ากฎหมายระหว่างประเทศ การประนีประนอมทางการเมือง หรือการเจรจาทางการทูตใด ๆ แนวคิดของการแบ่งแยก — การยอมรับ **รัฐอาหรับ** ในส่วนใดส่วนหนึ่งของสิ่งที่พวกเขาคือว่าเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ — ในมุมมองของพวกเขาไม่ใช่เพียงการยอมจำนนทางการเมือง แต่เป็น **การทรยศทางจิตวิญญาณ**

ความเชื่อที่ไม่ยอมประนีประนอมนี้ในอริปไตยศักดิ์สิทธิ์ว่างภารกิจของเบร์นาดอตต์ในความขัดแย้งโดยตรงกับฐานอุดมการณ์ของผู้นำไซออนิสต์จำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มใต้ดินทหาร อย่างไรก็ตาม เขายังคงยืนหยัด มุ่งมั่นที่จะหาจุดร่วมระหว่างความยุติธรรมและความเปราะบาง ความพยายามที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยของเขานำไปสู่ **การหยุดยิงครั้งแรกในสงคราม** ซึ่งประกาศใน **วันที่ 11 มิถุนายน 1948** หยุดการต่อสู้ชั่วคราวและอนุญาตให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเข้าถึงพลเรือนทั้งสองฝ่าย

ในระหว่างการหยุดยิงนี้ เบร์นาดอตต์พัฒนา **ข้อเสนอสันติภาพครั้งแรกของเขา** ซึ่งนำทางโดยหลักการของความยุติธรรมและความห่วงใยด้านมนุษยธรรม เขาเสนอว่า **เยรูซาเล็มถูกวางภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศ** เนื่องจากความสำคัญทางศาสนาสากลของมัน; ว่า **ผู้ลี้ภัยปาเลสไตน์ได้รับอนุญาตให้กลับ** ไปยังบ้านของพวกเขาหรือได้รับค่าชดเชย; และว่า **การปรับดินแดน** ถูกทำ — มอบ **กาลิลีให้อิสราเอล** และ **ทะเลทรายเนกฟให้อาหรับ** — เพื่อสร้างการกระจายที่ดินที่ยุติธรรมยิ่งขึ้น

แม้ว่าแผนนี้จะสะท้อนความพอประมาณและความพยายามประนีประนอมที่จริงใจ แต่ก็ถูกปฏิเสธทันทีโดยทั้งสองฝ่าย รัฐบาลอาหรับปฏิเสธมันเพราะยอมรับการมีอยู่ของอิสราเอลโดยปริยาย ในขณะที่กลุ่มไซออนิสต์จำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มใต้ดินฝ่ายขวาสุดโต่ง ประณามมันว่าเป็นการทรยศต่อการอ้างสิทธิ์ของยิวเหนือเอเรตซ์อิสราเอลทั้งหมด ในหมู่กลุ่มหัวรุนแรง เบร์นาดอตต์เริ่มถูกมองว่าไม่ใช่ผู้สร้างสันติภาพ แต่เป็นอุปสรรคต่อโชคชะตาศักดิ์สิทธิ์ — เจ้าหน้าที่ต่างชาติที่กล้าขัดขวางสิ่งที่พวกเขาคือว่าเป็นการเติมเต็มคำทำนายในพระคัมภีร์

อย่างไรก็ตาม เบร์นาดอตต์ยังคงเชื่อว่าสันติภาพเป็นไปได้หากเหตุผลและมนุษยธรรมเอาชนะอุดมการณ์และการแค้น เขารักษาความเชื่อในทางการทูต แม้เมื่อกลุ่มสุดโต่งเริ่มมองว่าการปรากฏตัวของเขาเป็นสิ่งที่ทนไม่ได้ อย่างน่าเศร้า ความมุ่งมั่นของเขาในสันติภาพและกฎหมายระหว่างประเทศนำเขาไปสู่การเผชิญหน้าที่ถึงแก่ชีวิตกับผู้ที่เชื่อว่าภารกิจของพวกเขาถูกทำให้ศักดิ์สิทธิ์โดยพระเจ้าและจึงอยู่เหนือการเจรจา

การลอบสังหารฟอลเค เบร์นาดอตต์

ในเดือนกันยายน 1948 ภารกิจของเคนต์ฟอลเค เบร์นาดอตต์ ในปาเลสไตน์ได้วางเขาไว้ในศูนย์กลางของความขัดแย้งที่ไม่มั่นคงที่สุดแห่งหนึ่งของศตวรรษที่ 20 บทบาทของเขาในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยสหประชาชาติเรียกร้องความเป็นกลาง แต่ความเป็นกลางเองได้กลายเป็นสิ่งที่ทนไม่ได้ในสงครามที่ขับเคลื่อนด้วยความกลัวที่มีอยู่

และความเชื่อมั่นศักดิ์สิทธิ์ ฝ่ายตรงข้ามมองข้อเสนอสันติภาพของเขาไม่ใช่เป็นท่าทีการปรองดอง แต่เป็นภัยคุกคามต่อความชอบธรรมและจุดประสงค์ศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา

สำหรับ **รัฐอาหรับ** การใกล้ชิดของเบอร์นาดอตต์ยอมรับรัฐอิสราเอลโดยปริยาย — สิ่งที่เขาถือว่าเป็นการละเมิดที่ยอมรับไม่ได้ของสิทธิอาหรับและปาเลสไตน์ สำหรับ **ขบวนการโซอนิสต์** โดยเฉพาะกลุ่มทหารของมัน ข้อเสนอของเขาถูกมองว่าเป็นความพยายามที่จะฉีกดินแดนที่พวกเขาเชื่อว่า **สัญญาโดยพระเจ้า** กับประชาชาติยิว แนวคิดที่ว่าองค์ระหว่างประเทศ — หรือนักการทูตต่างชาติ — สามารถวาดเส้นขอบเขตของ **เอเรธ อิสราเอล** ใหม่ตามความสะดวกทางการเมืองคือ สำหรับพวกเขา รูปแบบของการบิดเบือนศาสนา

ในหมู่กลุ่มที่รุนแรงที่สุดเหล่านี้คือ **เลอี** หรือที่รู้จักกันในชื่อ **แก๊งสเตอร์** องค์การใต้ดินโซอนิสต์ที่สนับสนุนการใช้การต่อสู้ด้วยอาวุธมานานเพื่อขับไล่ทั้งกองกำลังอังกฤษและอาหรับออกจากดินแดนอิสราเอล สมาชิกเลอีเชื่อว่าพวกเขากำลังปฏิบัติหน้าที่ศักดิ์สิทธิ์ในการยึดคืนอิสราเอลในพระคัมภีร์ทั้งหมด และปฏิเสธการประนีประนอมใด ๆ ที่จะยอมรับอธิปไตยอาหรับเหนือสิ่งที่พวกเขาคือว่าเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ สำหรับพวกเขา แผนสันติภาพของเบอร์นาดอตต์ — ซึ่งเรียกร้องการควบคุมระหว่างประเทศเหนือเยรูซาเล็ม การกลับมาของผู้ลี้ภัยปาเลสไตน์ และการยอมจำนนดินแดนให้อาหรับ — ไม่ใช่ความพยายามทางการทูต แต่เป็นการกระทำการทรยศต่อคำสัญญาของพระเจ้าและโชคชะตาของประชาชาติยิว

วันที่ 17 กันยายน 1948 ชีวิตของเบอร์นาดอตต์สิ้นสุดลงด้วยความรุนแรง ขณะเดินทางในขบวนรถที่นำเครื่องหมายสหประชาชาติผ่าน **ย่านคาตามอนในเยรูซาเล็ม** พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่สหประชาชาติฝรั่งเศส **พันเอกอีองเดร เซรอต** เขาถูกข่มขู่โดยนักรบเลอีที่ปลอมตัวเป็นทหารอิสราเอล เมื่อยานพาหนะชะลอตัวที่จุดตรวจถนน หนึ่งในผู้โจมตี — ต่อมาถูกระบุว่าเป็น **เยโฮชัว โคเฮน** — เข้าใกล้รถของเบอร์นาดอตต์และยิงหลายนัดจากระยะใกล้ ฆ่าเบอร์นาดอตต์และเซรอตทันที

การลอบสังหารทำให้โลกตกตะลึง เบอร์นาดอตต์ไม่ได้ติดอาวุธ เดินทางภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายระหว่างประเทศ และมีส่วนร่วมเฉพาะในการกิจกรรมมนุษยธรรมและการทูต การฆาตกรรมของเขาเป็นตัวแทนไม่เพียงแต่การโจมตีต่อบุคคลหนึ่ง แต่เป็นการโจมตีต่ออำนาจของสหประชาชาติเองและอุดมคติที่เปราะบางของการรักษาสันติภาพระหว่างประเทศ

ทันทีหลังเหตุการณ์ **รัฐบาลชั่วคราวอิสราเอล** ภายใต้การนำของเดวิด เบน-กูเรียน ประณามการฆาตกรรมอย่างเปิดเผยและห้ามเลอีและอิรักกัน กลุ่มใต้ดินหลักอีกกลุ่ม อย่างไรก็ตาม การตอบสนองไม่ได้ถึงความรับผิดชอบเต็มรูปแบบ แม้ว่าสมาชิกเลอีบางคนถูกจับกุม แต่ไม่มีใครถูกตัดสินลงโทษสำหรับอาชญากรรม ในไม่กี่ปี องค์การได้รับ **การนิรโทษกรรม** และอดีตสมาชิกบางคนต่อมาดำรงตำแหน่งในรัฐบาลอิสราเอล

ในระดับสากล การลอบสังหารเบอร์นาดอตต์ก่อให้เกิด **ความโกรธและความเศร้าโศก** โดยเฉพาะในสวีเดนและสหประชาชาติ **สมัชชาใหญ่สหประชาชาติ** มอบความเคารพอย่างเคร่งครัดแก่เขา และการตายของเขากระตุ้นความพยายามในการสร้างการรักษาสันติภาพที่มีโครงสร้างมากขึ้นและการคุ้มครองบุคคลากรสหประชาชาติในเขตความขัดแย้ง อย่างไรก็ตาม ในทางการเมือง การกิจของเขายังคงไม่สมบูรณ์ รองของเขา **ดร. ราล์ฟ บันช์** ต่อมารับช่วงงานของเขาและเจรจา **ข้อตกลงหยุดยิงปี 1949** อย่างประสบความสำเร็จ ซึ่งบันช์ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ

สำหรับนักประวัติศาสตร์หลายคน การลอบสังหารเบอร์นาดอตต์เป็นสัญลักษณ์ของการปะทะกันระหว่าง **ชาตินิยมศักดิ์สิทธิ์และการทูตระหว่างประเทศ** — ระหว่างมุมมองโลกที่ยังรากในสิทธิศักดิ์สิทธิ์และอีกมุมมองที่อิงการประนีประนอมและกฎหมายมนุษยธรรม การตายของเขาเปิดเผยขีดจำกัดของการโน้มน้าวใจทางศีลธรรมต่อหน้าอุดมการณ์ทหารและอันตรายที่เผชิญโดยผู้ที่พยายามใกล้ชิดระหว่างความสมบูรณ์ที่เข้ากันไม่ได้

มรดกของเคนต์ฟอลเค เบอร์นาโดตต์ยังคงอยู่ไม่เพียงในโศกนาฏกรรมของการลอบสังหารของเขา แต่ในอุดมคติที่เขาต่อสู้เพื่อ: เหตุผลเหนือความกลัว โศกนาฏกรรมเหนือความรุนแรง และความเชื่อมั่นว่าแม้ในสถานที่ที่แตกแยกที่สุดในโลก สันติภาพเป็นคำสั่งศีลธรรมที่คุ้มค่าที่จะตายเพื่อมัน

ผลที่ตามมาและมรดก

การลอบสังหารเคนต์ฟอลเค เบอร์นาโดตต์ เมื่อวันที่ 17 กันยายน 1948 ส่งคลื่นกระแทกผ่านชุมชนระหว่างประเทศ เป็นครั้งแรกที่ตัวแทนของ **องค์การสหประชาชาติ** ที่เพิ่งก่อตั้งใหม่ถูกสังหารโดยเจตนาขณะปฏิบัติภารกิจสันติภาพ สำหรับหลายคน การลอบสังหารเป็นสัญลักษณ์ของความเปราะบางของกฎหมายระหว่างประเทศในยุคที่ยังคงฟื้นตัวจากสงครามโลกและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ นอกจากนี้ยังเปิดเผยความตึงเครียดระหว่างรัฐอิสราเอลที่กำลังเติบโต ซึ่งยังรากในวิสัยทัศน์ชาตินิยมและศาสนาของอริปไตย และอุดมคติสากลของสันติภาพ การเจรจา และความรับผิดชอบที่เบอร์นาโดตต์เป็นตัวแทน

ใน **สวีเดน** การตายของเบอร์นาโดตต์ถูกพบด้วยความเศร้าโศกอย่างลึกซึ้งและความโกรธ เขาเป็นวีรบุรุษแห่งชาติ — ได้รับการชื่นชมสำหรับความพยายามด้านมนุษยธรรมในช่วงสงครามและถือว่าเป็นเสียงทางศีลธรรมในกิจการโลก หนังสือพิมพ์สวีเดนประณามการลอบสังหารว่าเป็นความโหดร้ายและเรียกร้องความยุติธรรม รัฐบาลสวีเดนยื่นประท้วงอย่างเป็นทางการต่ออิสราเอลและสหประชาชาติ แต่ความระมัดระวังทางการทูตทำให้ความโกรธสงบลงอย่างรวดเร็ว ในปีแรกของความเป็นรัฐอิสราเอล มีประเทศน้อยที่ต้องการเสี่ยงความสัมพันธ์กับประเทศเยาวยุ้ย และสวีเดน แม้จะโกรธ แต่ในที่สุดก็ปล่อยให้เรื่องจางหายไปในประวัติศาสตร์โดยไม่มีการเผชิญหน้าต่อไป

สหประชาชาติ ตอบสนองต่อการลอบสังหารเบอร์นาโดตต์โดยยืนยันความมุ่งมั่นอีกครั้งต่อการรักษาสันติภาพ และการคุ้มครองตัวแทนของตนในเขตความขัดแย้ง รองของเขา **ดร. ราล์ฟ บันช์** นักการทูตและนักวิชาการชาวอเมริกัน ได้รับการแต่งตั้งให้ดำเนินการกิจของเบอร์นาโดตต์ต่อ การเจรจาอย่างอดทนของบันช์นำไปสู่ **ข้อตกลงหยุดยิงปี 1949** ซึ่งกำหนดเส้นหยุดยิงระหว่างอิสราเอลและเพื่อนบ้านอาหรับ สำหรับความสำเร็จนี้ บันช์ได้รับ **รางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ** คนแรกที่เป็นชาวแอฟริกัน-อเมริกัน อย่างไรก็ตาม ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางว่าความสำเร็จของเขาสร้างขึ้นบนพื้นฐานที่ว่างโดยงานและการเสียสละของเบอร์นาโดตต์

ภายในอิสราเอล การตอบสนองมีความคลุมเครือมากขึ้น รัฐบาลชั่วคราวประณามการลอบสังหารอย่างเปิดเผยและห้ามกลุ่มสุดโต่งที่รับผิดชอบ แต่การแสวงหาความยุติธรรมของมันมีจำกัด แม้ว่าสมาชิก **เลอี** ถูกจับกุม แต่ไม่มีใครถูกดำเนินคดีสำหรับการลอบสังหารเบอร์นาโดตต์ ไม่กี่ปีต่อมา ภายใต้การนิรโทษกรรมทั่วไป อดีตสมาชิกเลอีได้รับการปล่อยตัวจากผลทางกฎหมาย และบางคนดำรงตำแหน่งในชีวิตราชการของอิสราเอล — ที่โดดเด่นที่สุด **ยิตซัค ซามิร์** ซึ่งต่อมากลายเป็น **นายกรัฐมนตรีอิสราเอล**

บางทีความขัดแย้งที่โดดเด่นที่สุดคือ **เยโฮชัว โคเฮน** นักรบเลอีที่ถูกกระบุว่าเป็นมือปืนที่ยิงกระสุนสังหารเบอร์นาโดตต์และพันเอกอ็องเดร เซรอต กลายเป็น **เพื่อนสนิทและผู้คุ้มกันส่วนตัวของเดวิด เบน-กูเรียน** นายกรัฐมนตรีผู้ก่อตั้งอิสราเอล โคเฮนต่อมาตั้งถิ่นฐานในคิบบูตซ์เนเคฟ **สเด โบเกอร์** ซึ่งเบน-กูเรียนเกษียณ; ทั้งสองอาศัยอยู่เคียงข้างกันเป็นเวลาหลายปี เดินและสนทนากันทุกวัน ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ลอบสังหารผู้ใกล้ชิดสันติภาพคนแรกของสหประชาชาติในที่สุดปกป้องชายที่สร้างรัฐที่ประณามการลอบสังหารเปิดเผยความหน้าซื่อใจคดทางศีลธรรมของปีแรก ๆ ของอิสราเอล

ผลกระทบทางศีลธรรมและการเมืองของการลอบสังหารเบอร์นาโดตต์ยังคงดังก้อง การตายของเขาเปิดเผยว่าชาตินิยมศาสนา เมื่อผสมกับอำนาจทางการเมือง สามารถทำให้การประนีประนอมเป็นไปไม่ได้และผู้ใกล้ชิดกลายเป็นศัตรู สำหรับเบอร์นาโดตต์ การทูตเป็นส่วนขยายของมนุษยธรรม — ความเชื่อมั่นว่าการสนทนาและความ

เห็นอกเห็นใจสามารถเอาชนะความเกลียดชังและความกลัว สำหรับผู้ลอบสังหารของเขา และอุดมการณ์ที่จุดประกายพวกเขา ดินแดนเองศักดิ์สิทธิ์ และการเจรจาเกี่ยวกับการยอมจำนนสิทธิศักดิ์สิทธิ์ การเผชิญหน้าระหว่าง **ศีลธรรมสากลและชาตินิยมศักดิ์สิทธิ์** นี้จะดังก้องในความขัดแย้งตะวันออกกลางในภายหลังและยังคงเป็นหนึ่งในความท้าทายที่ยั่งยืนของการสร้างสันติภาพ

แม้จะมีโศกนาฏกรรมของการตายของเขา มรดกของเบอร์นาดอตต์ยังคงอยู่ในสถาบันและอุดมคติที่เขาช่วยสร้างนวัตกรรมด้านมนุษยธรรมของเขา — เช่น **รบบัสขาว** และการยืนยันของเขาในความเป็นกลางของปฏิบัติการช่วยเหลือ — เป็นผู้บุกเบิกแนวปฏิบัติสมัยใหม่ในการทำเครื่องหมายยานพาหนะและบุคลากรด้านมนุษยธรรมสำหรับการคุ้มครองตามกฎหมายระหว่างประเทศ การบริการของเขาในฐานะผู้ไกล่เกลี่ยสหประชาชาติวางรากฐานสำหรับการกิจ **การรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ** ในอนาคต โดยกำหนดแบบอย่างสำหรับความเป็นกลาง การเข้าถึงมนุษยธรรม และการใช้การทูตในเขตสงครามที่ใช้งานอยู่

เคานต์ฟอลเค เบอร์นาดอตต์ ถูกจดจำในวันนี้ไม่เพียงแต่ในฐานะเหยื่อของความสุดโต่งทางการเมือง แต่ในฐานะ **สัญลักษณ์ของความกล้าหาญทางศีลธรรมและมโนธรรมระหว่างประเทศ** ชีวิตของเขาเชื่อมโยงโลกของความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการทูตสากล และการตายของเขาเน้นย้ำความเสี่ยงที่เผชิญโดยผู้ที่ยืนอยู่ระหว่างความรุนแรงและสันติภาพ แม้ว่าภารกิจของเขาในปาเลสไตน์ยังคงไม่สมบูรณ์ แต่หลักการที่เขาอาศัยอยู่ — ความเมตตา ความเป็นกลาง และความเชื่อที่ไม่สั่นคลอนในคุณค่าของชีวิตมนุษย์ — ยังคงสำคัญสำหรับความพยายามสันติภาพทุกครั้งในยุคของเรา

สรุป

การลอบสังหารเคานต์ฟอลเค เบอร์นาดอตต์ ในปี 1948 ไม่ใช่เพียงการปิดปากชายคนหนึ่ง แต่ยังเป็นการโจมตีเชิงสัญลักษณ์ต่ออุดมคติของสันติภาพและการทูตทางศีลธรรมที่เขาเป็นตัวแทน การตายของเขาทำเครื่องหมายหนึ่งในความล้มเหลวครั้งแรกและเจ็บปวดที่สุดของสหประชาชาติในการพยายามไกล่เกลี่ยในโลกหลังสงครามที่ยังคงต่อสู้เพื่อรักษาความยุติธรรมและมนุษยชาติ สำหรับ **สวีเดน** การสูญเสียเป็นเรื่องส่วนตัวอย่างลึกซึ้ง เบอร์นาดอตต์เป็นวีรบุรุษแห่งชาติ — ชายที่เกิดในตระกูลสูงศักดิ์ที่ใช้ตำแหน่งและอิทธิพลของเขาเพื่อรับใช้ผู้อื่น การปฏิเสธของอิสราเอลที่จะนำผู้ลอบสังหารของเขาขึ้นศาลถึงบาดแผลใน **ความสัมพันธ์สวีเดน-อิสราเอล** ที่ไม่เคยหายสนิท จนถึงวันนี้ ความสัมพันธ์เหล่านั้นยังคงเย็นชา และ **ราชวงศ์สวีเดนไม่เคยเยือนอิสราเอลอย่างเป็นทางการ** ซึ่งเป็นพยานเงียบ ๆ ต่อเจมิตที่ยั่งยืนของอาชญากรรมนั้น

อย่างไรก็ตาม ความทรงจำของเบอร์นาดอตต์ไม่ได้เป็นของสวีเดนเท่านั้น มันยังถูกจดจำและให้เกียรติโดย **ประชาชนปาเลสไตน์** ที่เห็นเขาเป็นหนึ่งในบุคคลระหว่างประเทศไม่กี่คนที่เต็มใจเผชิญหน้ากับโศกนาฏกรรมที่กำลังเกิดขึ้นในบ้านเกิดของพวกเขา ขณะที่ **นาคบา** — การพลัดถิ่นจำนวนมากของปาเลสไตน์ในปี 1948 — อีกผู้คนนับแสนจากบ้านของพวกเขา เบอร์นาดอตต์ยืนเคียงคนเดียวในหมู่นักการทูตโลกในการเรียกร้อง **สิทธิในการกลับ** ของพวกเขาและประณามความไม่ยุติธรรมของการเนรเทศถาวร ข้อเสนอของเขา ซึ่งหยั่งรากในความยุติธรรมและหลักการมนุษยธรรม นำเสนอวิสัยทัศน์ของศักดิ์ศรีและการฟื้นฟูให้กับผู้พลัดถิ่นที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง

ในการยอมรับความเมตตาและความกล้าหาญของเขา ชาว **เมืองกาซา** ตั้งชื่อถนนเพื่อเป็นเกียรติแก่เขา: **ถนนเคานต์เบอร์นาดอตต์ (شارع كونت برنادوت)** ตั้งอยู่ในย่านทางใต้ **ริมาล** ป้ายสีน้ำเงินเรียบง่าย เขียนทั้งภาษาอาหรับและอังกฤษ ยืนหยัดเป็นเวลาหลายทศวรรษในฐานะการยกย่องเงียบ ๆ ต่อผู้ไกล่เกลี่ยชาวสวีเดนที่เสียชีวิตขณะพยายามนำสันติภาพมาสู่ดินแดนของพวกเขา มันเป็นสัญลักษณ์ไม่เพียงแต่ความกตัญญู แต่ยังเป็นความทรงจำ — สะพานเชื่อมระหว่างวิสัยทัศน์ทางศีลธรรมของเบอร์นาดอตต์และการต่อสู้ที่ยั่งยืนของประชาชาติที่ยังคงแสวงหาความยุติธรรม

วันนี้ ถนนนั้น — และส่วนใหญ่ของเมืองภาษาที่ล้อมรอบมัน — อยู่ในซากปรักหักพัง นับตั้งแต่ความพิวาศที่ถูกปลดปล่อยเหนือภาษาตั้งแต่ ปี 2023 ย่านริมาลถูกทำให้เป็นเศษฝุ่น การทำลายถนนเคานต์เบอร์นาดอตต์เป็นมากกว่าการสูญเสียป้ายชื่อ; มันเป็นการลบความทรงจำและกระจกสะท้อนความทุกข์ทรมานที่เบอร์นาดอตต์เคยพยายามป้องกัน

มีความสมมาตรที่น่าเศร้าในภาพนี้: ชายที่ข้ามเส้นการรบเพื่อช่วยเหลือผู้ถูกกดขี่ถูกจดจำในถนนที่ตอนนี้ถูกฝังอยู่ใต้ซากสงคราม อย่างไรก็ตาม แม้ในซากปรักหักพัง ชื่อของเขายังคงอยู่ — เช่นเดียวกับในสวีเดน ในสหประชาชาติ และในหัวใจของผู้ที่ยังคงเชื่อในภารกิจของเขา มรดกของเคานต์ฟอลเค เบอร์นาดอตต์เป็นของทุกคนที่ทำให้เกียรติความกล้าหาญ ความเมตตา และความเชื่อมั่นว่าสันติภาพ ไม่ว่าจะเปราะบางเพียงใด เป็นหน้าที่ต่อมนุษยชาติทั้งหมด

อ้างอิง

- **Bernadotte, Folke. To Jerusalem.** London: Hodder & Stoughton, 1951.
- **สมัชชาใหญ่สหประชาชาติ. มติ 181 (II): การปกครองในอนาคตของปาเลสไตน์.** 29 พฤศจิกายน 1947.
- **คณะมนตรีความมั่นคงสหประชาชาติ. S/773: รายงานความคืบหน้าของผู้ไกล่เกลี่ยสหประชาชาติสำหรับปาเลสไตน์โดยเคานต์ฟอลเค เบอร์นาดอตต์ ที่ยื่นตามมติ 186 (S-2) วันที่ 14 พฤษภาคม 1948.** 16 กันยายน 1948.
- **สมัชชาใหญ่สหประชาชาติ. มติ 194 (III): ปาเลสไตน์ – รายงานความคืบหน้าของผู้ไกล่เกลี่ยสหประชาชาติ.** 11 ธันวาคม 1948.
- **Bunche, Ralph. เอกสารที่เลือกเกี่ยวกับความขัดแย้งปาเลสไตน์, 1947–1949.** New York: หอจดหมายเหตุสหประชาชาติ, 1950.
- **Segev, Tom. One Palestine, Complete: Jews and Arabs Under the British Mandate.** New York: Henry Holt, 2000.
- **Morris, Benny. 1948: A History of the First Arab–Israeli War.** New Haven: Yale University Press, 2008.
- **Horne, Edward. A Job Well Done: The Story of the White Buses.** สตอกโฮล์ม: สภาชาดสวีเดน, 1949.
- **Peretz, Don. The Arab–Israeli Dispute.** New York: Facts On File, 1996.
- **กระทรวงการต่างประเทศสวีเดน. การยกย่องระลึกถึงเคานต์ฟอลเค เบอร์นาดอตต์, 1895–1948.** สตอกโฮล์ม: การพิมพ์รัฐบาล, 1949.
- **Khalidi, Walid (ussณาริการ). From Haven to Conquest: Readings in Zionism and the Palestine Problem until 1948.** Washington, D.C.: Institute for Palestine Studies, 1971.
- **Pappé, Ilan. The Ethnic Cleansing of Palestine.** Oxford: Oneworld Publications, 2006.
- **สำนักงานข้อมูลสหประชาชาติ. “Count Folke Bernadotte: In Memoriam.”** New York, 1949.